

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2019200218
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Kadlicová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2019200218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Kadlicovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Róberta Foltána v právnej veci žalobcu: V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX G., právne zastúpeného: JUDr. Zuzana Srnáková, advokátka so sídlom Podbrezovská 39, 831 06 Bratislava, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Topoľníky, so sídlom Ulica Sv. Vendelína 1505/12, 930 11 Topoľníky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Členskej schôdze žalovaného č. Č/2019/002 zo dňa 10.05.2019, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Topoľníky č. Č/2019/002 zo dňa 10.05.2019 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

I. Priebeh disciplinárneho konania a dôvody preskúmaného rozhodnutia

1. Výbor Poľovníckeho združenia Topoľníky ako disciplinárny orgán Poľovníckeho združenia Topoľníky (ďalej „PZ Topoľníky“) vydal rozhodnutie č. V/2019/001 zo dňa 16.02.2019, ktorým uznal žalobcu za vinného zo spáchania disciplinárneho priestupku na tom skutkovom základe, že žalobca ako člen poľovníckeho združenia Topoľníky v rozpore s § 27 stanov Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej len „SPZ“), § 30 ods. 2 písm. d) stanov SPZ, čl. 3 stanov PZ Topoľníky a v rozpore so zákonom č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“, príp. „zákon č. 274/2009 Z. z.“), porušil výslovný zákaz lovu konkrétneho chovného jedinca jelenej zveri, za čo disciplinárny orgán podľa § 33 písm. c) stanov SPZ žalobcovi uložil za priestupok uvedený v § 3 ods. 1 písm. a), b) a d) Disciplinárneho poriadku SPZ disciplinárny trest podľa § 4 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku SPZ vylúčenie z Poľovníckeho združenia Topoľníky. V skutkovej vete sa okrem vyššie uvedeného skutku uvádza, že zákaz lovu tohto jedinca jelenej zveri bol daný užívateľom poľovného revíru, resp. poľovníckym hospodárom Poľovníckeho združenia Topoľníky z dôvodu skvalitnenia chovu jelenej zveri v poľovnej oblasti. Zákaz lovu bol žalobcovi oznámený ústne poľovníckym hospodárom dňa 15.09.2018 a následne dňa 16.09.2018 pri vydaní povolenia na lov jeleňa I. vekovej triedy (ďalej len „VT“) a II. VT, ktorý jednoznačne popísal predmetného jeleňa. Podľa popisu poľovníckeho hospodára išlo o obojstranne korunovaného dvanásťročného, resp. štrnásťročného III. VT. Aj napriek tomuto zákazu žalobca tohto jeleňa dňa 19.09.2018 ulovil. Po obhliadke uloveného jeleňa dňa 19.09.2018 poľovnícky hospodár zistil, že žalobca ulovil jeleňa, na ktorého bol vydaný zákaz lovu (ďalej v texte aj „chovný jeleň“). Z obhliadky uloveného jeleňa, ako aj z fotografickej dokumentácie je zrejmé, že žalobca ulovil jeleňa III. VT, t. j. 7 až 8 ročného, nepravidelného štrnásťročného, obojstranne korunovaného, spĺňajúceho kritériá na ďalší chov, pričom z vydaného povolenia na lov zveri je jednoznačné, že žalobca na lov jeleňa III. VT nemal povolenie.

2. V odôvodnení rozhodnutia prvého stupňa disciplinárny orgán uviedol podklady na uznanie viny žalobcu za spáchanie vyššie uvedeného disciplinárneho previnenia, ktorými boli oboznámenie sa s výpoveďami členov PZ Topoľníky, výpoveďou žalobcu ako stíhaného člena PZ, povolenie na lov zveri vydané žalobcovi pod č. AA 963 870, platné do 31.01.2019, fotodokumentácia uloveného jeleňa, kritériá chovnosti trofejovej jelenej zveri v Poľovnej oblasti M III Žitný ostrov.

3. K subjektívnej stránke stíhaného disciplinárneho deliktu disciplinárny orgán konštatoval jednoznačné preukázanie skutočnosti, že v žiadnom prípade pri love tohto jedinca nemohlo dôjsť k zámene s iným jeleňom, čiže ulovenie tohto konkrétneho jedinca bolo cielené. Svedčí o tom aj vyjadrenie žalobcu, ktorý po ulovení predmetného jeleňa poľovnému hospodárovi oznámil, že si je vedomý, na čo strieľal a berie zodpovednosť na seba. Disciplinárny orgán prvého stupňa prijal záver, že zo strany žalobcu pri spáchaní predmetného skutku išlo jednoznačne o úmyselné konanie a v žiadnom prípade toto konanie nebolo možné posúdiť ako nedbanlivosť žalobcu.

4. Zároveň disciplinárny orgán PZ v rozhodnutí prvého stupňa vyčíslil výšku škody spôsobenej poľovníckemu združeniu spáchaním stíhaného disciplinárneho priestupku, ktorú určil na sumu 3 000,- Eur, vypočítanú na základe vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 421/2013 Z. z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota zveri, a zároveň žalobca spôsobil nevýčísľiteľnú škodu na genofonde jelenej zveri v Poľovnom revíri Topoľníky, ako aj v celej poľovnej oblasti M III. Žitný ostrov.

5. Na základe vyššie uvedených zistení disciplinárny orgán posúdil stupeň nebezpečnosti spáchaného disciplinárneho priestupku ako vysoko nebezpečný.

6. Za prítiažujúcu okolnosť pri posudzovaní závažnosti disciplinárneho priestupku disciplinárny orgán pokladal najmä to, že stíhaný žalobca úmyselne porušil povinnosť, ktorá mu bola osobitne uložená užívateľom poľovného revíru prostredníctvom poľovného hospodára.

7. Vo vzťahu k uloženému druhu disciplinárneho trestu vylúčenia žalobcu z PZ Topoľníky disciplinárny orgán dôvodil, že konanie žalobcu, s poukazom na zásady a poslanie slovenského poľovníckeho zväzu vyhodnotil ako konanie, ktoré je v hrubom rozpore s poslaním SPZ, ako aj s poslaním PZ Topoľníky, s konštatovaním porušenia interných predpisov SPZ, porušenia disciplíny SPZ a PZ a aj ako konanie proti záujmom SPZ.

8. Na odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu prvého stupňa členská schôdza žalovaného Poľovného združenia Topoľníky (ďalej aj „žalovaný“) rozhodnutím č. Č/2019/002 zo dňa 10.05.2019, stotožniac sa so skutkovými a právnymi závermi disciplinárneho orgánu prvého stupňa, ako aj s vyčíslením spôsobenej škody a s druhom uloženého trestu, toto odvolanie žalobcu zamietla z dôvodu jeho neopodstatnenosti. Žalovaný k namietanému disciplinárnemu konaniu a k namietanej právomoci konajúceho disciplinárneho orgánu dôvodil, že na disciplinárne konanie podľa stanov SPZ sa nevťahuje správny poriadok, postup disciplinárnych orgánov SPZ je upravený procesným predpisom SPZ - Disciplinárnym poriadkom SPZ, pričom napadnuté rozhodnutie prvého stupňa vydal v súlade s disciplinárnym poriadkom SPZ prvostupňový disciplinárny orgán, ktorým je výbor poľovného združenia, pričom napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti a podpísal ho predseda PZ Topoľníky ako člen výboru PZ na základe hlasovania členov výboru PZ. Žalovaný dodal, že disciplinárny orgán v napadnutom rozhodnutí popísal, aké dokazovanie v disciplinárnom konaní vykonal. Rovnako ako disciplinárny orgán, aj žalovaný v otázke zavinenia ustálil, že konanie žalobcu bolo úmyselné a v žiadnom prípade toto nemožno posúdiť ako jeho nedbanlivosť. Zároveň žalovaný konštatoval, že spáchaný disciplinárny priestupok podľa disciplinárneho poriadku SPZ nebol premlčaný a v predmetnej veci nebolo dosiaľ disciplinárnym orgánom PZ vynesené iné právoplatné rozhodnutie.

9. Rozhodnutie žalovaného ako rozhodnutie druhého stupňa bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 17.05.2019.

II. Rozsah a dôvody žaloby

10. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutí disciplinárnych orgánov oboch stupňov a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania. Eventuálnym petitom žalobca navrhol, aby správny súd zmenil napadnuté rozhodnutia disciplinárnych orgánov žalovaného Poľovného združenia Topoľníky v rozsahu uloženej sankcie tak, že upúšťa od uloženia sankcie žalobcovi.

11. Žalobca vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného v spojení s rozhodnutím prvého stupňa napádal porušenie základných zásad správneho trestania a ukladania administratívno-právnych sankcií, jeho nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nevysporiadanie sa s dôkazmi v prospech žalobcu, čo zakladá pochybnosti o účelovosti namietaného disciplinárneho konania,

ďalej namietal neoboznámenie žalobcu s vykonaným dokazovaním pred vydaním rozhodnutia prvého stupňa, ako aj neposkytnutie žalobcovi možnosti vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu.

12. Ďalej žalobca napadnutému rozhodnutiu a postupu žalovaného vytýkal, že sa nevysporiadal s otázkami zavinenia žalobcu, jeho pohnútkami vedúcimi k spáchaniu disciplinárneho deliktu, ako ani osobou žalobcu a jeho osobnými pomermi a vzťahom k poľovníctvu, ďalej sa nevysporiadal s existenciou poľahčujúcich okolností prípadu a s posudzovaním stupňa nebezpečnosti spáchaného disciplinárneho priestupku. Podľa žalobcu sa napadnuté rozhodnutie opiera o nesprávne určenú výšku škody, pretože neberie do úvahy charakter poľovnej oblasti, v ktorej sa poľovný revír PZ Topoľníky nachádza, ktorý bol záväzne určený Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR a zároveň opomenul skutočnosť, že v čase odstrelu predmetného jeleňa bola jelenia zver v tejto oblasti považovaná podľa rozhodnutia o mimoriadnom povolení lovu za škodnú.

13. Vo vzťahu k uloženej disciplinárnej sankcii žalobca namietal jej neprimeranosť k povahe skutku, a to aj v zmysle upozornenia zo strany SPZ - ústredie ako ústredného orgánu pre oblasť poľovníctva, ako aj porušenie zásady ne bis in idem v danom prípade.

14. V súvislosti s námietkou napádajúcou nezákonnosť a neúplnosť vykonaného dokazovania žalobca dôvodil, že druhostupňové disciplinárne rozhodnutie iba vo všeobecnosti vymenúva dôkazy, ktoré mali byť podkladom pre jeho vydanie. Samotné všeobecné konštatovanie o obsahu disciplinárneho spisu však ešte neobsahuje žiadnu bližšiu konkretizáciu zistených skutočností, ako ani to, pod aké predpisy boli tieto skutočnosti subsumované. Z Druhostupňového disciplinárneho rozhodnutia nie je zrejmé, z ktorých konkrétnych dôkazov aké skutočnosti mala členská schôdza disciplinárneho orgánu druhého stupňa za preukázané. Uvedené podľa žalobcu nevyplýva ani z prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že ani jedno z rozhodnutí nešpecifikuje, aké výpovede ktorých konkrétnych členov PZ Topoľníky mali byť počas disciplinárneho konania vykonané, ako ani to, čo presne malo byť týmito výpoveďami zistené. V oboch rozhodnutiach tiež úplne absentuje popis výpovede stíhaného žalobcu ako aj popis, ako sa s touto výpoveďou disciplinárne orgány vysporiadali.

15. Rovnako sa ani v jednom rozhodnutí neuvádza posúdenie charakteru poľovnej oblasti M III Žitný ostrov, v ktorej sa poľovný revír PZ Topoľníky nachádza. Aj s poukazom na uvedené žalobca namietal, že nebol (a vzhľadom na uvedené ani nemohol byť) s vykonaným dokazovaním nikdy riadne oboznámený, čím mu bolo odopreté jeho právo vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu.

16. V nadväznosti na uvedené námietky k vykonanému dokazovaniu žalobca dal do pozornosti, že podľa oboch disciplinárnych rozhodnutí mal byť zákaz lovu predmetného jeleňa oznámený žalobcovi ústne, avšak ani z jedného z napadnutých disciplinárnych rozhodnutí nie je možné učiť, na základe akých skutočností a dôkazov mali príslušné orgány PZ takéto tvrdenie za jednoznačne preukázané, a teda že by bol žalobcovi skutočne niekedy nejaký záväzný pokyn daný. Žalobca pritom opakovane vo svojich výpovediach tvrdil, že o zákaze odstrelu tohto jedného konkrétneho chovného jeleňa nebol nikdy riadne a jednoznačne upovedomený. S uvedenou skutočnosťou sa však žiaden z orgánov PZ nevysporiadal. V nadväznosti na uvedené žalobca dodal, že jediná informácia, ktorú žalobca podľa jeho tvrdení vo vzťahu k zákazu lovu od poľovného hospodára dostal, mala spočívať iba v tom, že v revíri PZ Topoľníky by sa mal nachádzať "nejaký štrnásťorák, ktorého by nebolo treba streliť". Takéto vyjadrenie podľa názoru žalobcu rozhodne nespĺňa podmienku jednoznačnosti a určitosti, a preto ho nemožno považovať za záväzné. V tejto súvislosti tiež dal do pozornosti, že ani jedno z disciplinárnych rozhodnutí pritom neobsahuje bližší popis tohto chovného jeleňa, a teda ani samotné určenie obsahu pokynu, ktorý mal žalobca svojím konaním údajne porušiť.

17. Žalobca poukázal na skutočnosť, že zastrelený jeleň nebol jediným jeleňom, ktorý sa v danom čase v revíri nachádzal a v čase odstrelu chovného jeleňa sa v revíri nachádzalo cca 15 kusov iných jeleňov. Bez presného a jednoznačne určiteľného popisu predmetného chovného jeleňa, na základe ktorého by bolo možné tohto jedinca od ostatných jeleňov v revíri jednoznačne odlíšiť, pritom nie je možné dávať žalobcovi na ľarchu, že zastrelený jeleň bol nejakým jedným konkrétnym jedincom. Zároveň žalobca poukázal na to, že tento chovný jeleň bol dokonca tzv. "oklamánym nepravidelným štrnásťorákom", tzn. že časť jeho parožia bola odlomená, a teda sa mohol na prvý pohľad javiť nie ako "nejaký štrnásťorák" (t. j. 7-ročný jeleň, ktorý spadá do III. vekovej kategórie, a teda je chovným jeleňom, ktorý sa nemôže strieľať) ako tzv. "dvanásťorák" (t. j. 6-ročný jeleň, ktorý spadá do II. vekovej kategórie). V súvislosti s

nejednoznačnou identifikáciou chovného jeleňa dal žalobca do pozornosti, že dokonca ani sám poľovný hospodár, privolaný k odstrelu predmetného jeleňa, tohto jeleňa hneď neidentifikoval ako chovný kus.

18. Vo vzťahu k poľovným pomerom v predmetnej poľovnej oblasti žalobca uviedol, že jelenia zver v oblasti M III Žitný ostrov spôsobovala rozsiahle škody, a preto v čase odstrelu predmetného chovného jeleňa platilo v revíri PZ Topoľníky, patriaceho do tejto poľovnej oblasti, mimoriadne povolenie lovu na jeleniu zver ako na škodnú. Teda v čase odstrelu predmetného jeleňa nebolo potrebné jeleniu zver v tomto revíri nejako osobitne chrániť ale naopak, bolo potrebné znížiť jej stavy, keďže tu spôsobovala značné škody. Žalobca dôvodil, že toto mimoriadne povolenie sa vzťahovalo na jeleňa I. a II. vekovej triedy. Prítom do II. vekovej triedy spadá jelenia zver do 6. veku života. III. veková trieda začína od 7. roka veku jelenej zveri. Ulovený jeleň bol jeleňom III. vekovej triedy, a teda bol chovným. V tejto súvislosti ohľadom kategorizácie jednotlivých tried jelenej zveri podľa dosiahnutého veku jedincov sa žalobca bránil tvrdením, že rozdiel medzi chovným, za odstrel ktorého bol žalobca disciplinárne stíhaný a jeleňom, ktorý bol v danom čase považovaný pre revír PZ Topoľníky za škodnú, predstavoval iba jeden rok. S poukazom na uvedené žalobca namietal, že na túto skutočnosť príslušné konajúce orgány pri svojom rozhodnutí neprihliadali a žiadnym spôsobom sa s touto skutočnosťou nevysporiadali. Zároveň žalobca predložil v prílohe rozhodnutie Slovenskej poľovníckej komory č. 01/2019 zo dňa 01.03.2019, v ktorom je výslovne deklarovaný presný vek zastreleného jeleňa.

19. Na dôvažok žalobca doplnil, že aj pokiaľ by v danom čase nebolo vydané povolenie na mimoriadny odstrel jelenej zveri, vo vzťahu odstrelu predmetného chovného jeleňa v poľovnom revíri PZ Topoľníky nie je možné hovoriť o škode na genofonde. Poľovný revír PZ Topoľníky sa totiž nachádza v oblasti, v ktorej jelenia zver nepredstavuje hlavný druh zveri, na ktorý by bol určený kmeňový stav. V zmysle informácií z webového sídla ministerstva Pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR podľa ustanovenia § 4 vyhlášky č. 344/2009 Z. z. je poľovná oblasť M III Žitný ostrov, do ktorej patrí revír Topoľníky, zaradená ako poľovná oblasť s chovom malej zveri. Inak povedané, oblasť do ktorej spadá poľovný revír PZ Topoľníky, nie je zameraná na ochranu jelenej zveri, ale na ochranu bažantov, zajacov a kačíc. Prípadný odstrel jelenej zveri v tejto oblasti, tak nemôže spôsobiť nevyčísliteľnú škodu na genofonde jelenej zveri v nej.

20. Vo vzťahu k nevyhnutnému skúmaniu formy zavinenia, rozsahu vzniknutej škody, osobných pomerov disciplinárne stíhaného, jeho predchádzajúcich disciplinárnych priestupkov, ako aj jeho vzťahu k poľovníctvu a jeho doterajších zásluh, pre účely vydania disciplinárneho rozhodnutia, žalobca namietal, že rozhodnutie druhého stupňa žiadnym spôsobom nezohľadňuje konkrétne okolnosti prejednávanej veci, ako ani osobné vlastnosti žalobcu, ako disciplinárne stíhaného a jeho správanie po vykonaní odstrelu chovného jeleňa a v priebehu samotného disciplinárneho konania. V nadväznosti na uvedené žalobca dal do pozornosti, že disciplinárny orgán je ako podľa predpisov PSZ, tak aj podľa samotných stanov PZ Topoľníky, výslovne povinný skúmať osobné pomery disciplinárne stíhaného a jeho vzťah k poľovníctvu. Preto žalobca namietal, že ani jeden z disciplinárnych orgánov sa však vôbec nevysporiadal s tým, že žalobca poľuje viac ako 18 rokov, aktívne sa zúčastňuje na zveľaďovaní revíru, a že do dnešného dňa nebol nikdy disciplinárne stíhaný. Rovnako sa žiaden z orgánov nevysporiadal ani so skutočnosťou, že žalobca bol pri streľbe na chovného jeleňa presvedčený, že sa nejedná o chovný kus (t. j. kus III. vekovej kategórie), ale že sa jedná o jeleňa II. vekovej kategórie, ktorého odstrel bol povolený a že hneď ako zistil, že zastrelil chovný kus, tak svoj čin oľutoval a bol zaň ochotný prijať primeranú zodpovednosť.

21. Žalobca poukázal na skutočnosť, počas celej doby postupoval voči všetkým orgánom PZ transparentne. Vyššie uvádzané skutočnosti žalobca považuje za poľahčujúce okolnosti pre uloženie prípadnej disciplinárnej sankcie podľa čl. 4 stanov PZ Topoľníky. Preto žalobca namietal, že aj napriek tomu, že disciplinárne orgány sú povinné skúmať existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pre uloženie prípadnej disciplinárnej sankcie podľa čl. 4 stanov PZ Topoľníky, ani jeden z disciplinárnych orgánov sa s vyššie uvedenými skutočnosťami pri vydaní napádaných rozhodnutí nevysporiadal.

22. Preto žalobca namietal, že v odôvodnení druhostupňového disciplinárneho rozhodnutia je iba bez ďalšieho konštatované úmyselné konanie žalobcu že toto konanie v žiadnom prípade nebolo možné posúdiť ako nedbanlivosť. Tento všeobecný záver sa však neopiera o žiadne konkrétne dôkazy alebo skutočnosti a ani je žiadnym spôsobom bližšie zdôvodnený. Žalobca mal za to, že tento záver žalovaného je v rozpore so skutkovým stavom tohto prípadu. Opakovane namietal, že zastrelenie chovného jeleňa nebolo zo strany žalobcu úmyselné, ale že úmysel žalobcu smeroval k zastreleniu jeleňa II. vekovej kategórie, ktorého odstrel bol v danom čase nie len že povolený (a na ktorého odstrel mal aj žalobca povolenie č. AA963 870), ale za účelom odvrátenia rozsiahlych škôd v tomto poľovnom revíri aj nevyhnutný. Žalobca k svojmu postihovanému konaniu uviedol, že skutok urobil v podstate v dobrej viere za účelom ochrany revíra pred škodnou a úmysel žalobcu nesmeroval k porušeniu predpisov

upravujúcich jeho povinnosti súvisiace s výkonom práva poľovníctva, ale naopak smeroval k ochrane záujmov PZ. Opakovane dal do pozornosti, že v prípade, ak by bol predmetný chovný jeleň o 1 rok mladší, už by bol automaticky považovaný za škodnú, ktorej odstrel bol nevyhnutný a na ktorého odstrel mal žalobca riadnu povolenku.

23. Uloženie neprimeraného disciplinárneho trestu žalobca namietal poukazom na zásady trestania. Dôvodil, že pre rozhodnutie o vylúčení člena PZ sa okrem iného vyžaduje aj to, aby člen porušil príslušné predpisy upravujúce výkon práva poľovníctva buď hrubo alebo opakovane. V tejto súvislosti žalobca s poukazom na vyššie uvádzané okolnosti spáchania stíhaného skutku uviedol, že počet pohľadujúcich okolností, ako aj úmysel a pohnútky, ktoré žalobcu viedli k odstrelu chovného jeleňa, ako aj vzhľadom na samotnú osobu žalobcu a skutočnosť, že sa jedná o jeho prvé disciplinárne previnenie a pod., nie je v prípade odstrelu chovného jeleňa možné hovoriť o disciplinárnom priestupku, ktorý by bol vysokého stupňa nebezpečnosti alebo hrubým porušením stanov SPZ a interných predpisov PZ. Naopak, žalobca mal za to, že v danom prípade je namieste zohľadniť vysoké množstvo pohľadujúcich okolností, ako aj prípadný postup pre upustenie od potrestania podľa čl. 4 stanov PZ Topoľníky. Uloženie najprísnejšej sankcie, spočívajúcej vo vylúčení člena z PZ, v danom prípade žalobca považuje za rozporné so zásadami správneho trestania a ukladania administratívnoprávnych sankcií, ako aj v rozpore s akoukoľvek logickou správnu úvahou disciplinárneho orgánu.

24. V nadväznosti na uvedené dal žalobca do pozornosti, že ešte pred vydaním vyššie uvedených disciplinárnych rozhodnutí bolo dňa 22.10.2018 žalobcovi zo strany PZ Topoľníky odňaté jeho povolenie na lov zveri, a teda mu bol obmedzený lov zveri, pričom malo ísť rovnako o sankciu za odstrel chovného jeleňa. Žalobca sa voči tomuto rozhodnutiu o odňatí povolenia na lov odvolal, avšak Členská schôdza PZ Topoľníky ako odvolací orgán toto rozhodnutie o odňatí povolenia na lov ako sankciu voči žalobcovi za odstrel chovného jeleňa potvrdila.

25. S prihliadnutím na vyššie uvedené uloženie sankcie mal žalobca za to, že mu boli za odstrel chovného jeleňa uložené dve sankcie, a to jednak odňatie povolenia na lov zveri ako sankcia podľa § 4 bod 1 písm. b) Disciplinárneho poriadku, a jednak jeho následné vylúčenie z PZ Topoľníky ako sankcia podľa § 4 bod 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku. Uvedeným postupom došlo teda k uloženiu dvoch disciplinárnych sankcií za jeden skutok, čo je bez ďalšieho porušením zásady ne bis in idem. Zásada ne bis in idem pritom nie je len základnou zásadou pre ukladanie akýchkoľvek administratívnych, ale je aj výslovne obsiahnutá v Disciplinárnom poriadku SPZ (viď jeho §1 bod 9).

26. V prípade disciplinárneho priestupku je možné členovi PZ uložiť niekoľko druhov disciplinárnych trestov, pričom vylúčenie člena z PZ je najprísnejším z nich. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti upozornenie SPZ - ústredie o tom, že podľa jeho názoru (t. j. ako názoru vyššie postaveného orgánu vo veciach záujmovej samosprávy na úseku poľovníctva) by bolo uloženie sankcie žalobcovi za odstrel chovného jeleňa, pozostávajúcej v odňatí jeho povolenia na lov zveri v plnom rozsahu, vzhľadom na okolnosti prípadu, neprimeraným trestnom. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru nepochybné, že ak nadriadený orgán PZ Topoľníky má za to, že neprimeraným trestom za odstrel chovného jeleňa je pre žalobcu už odňatie povolenia na lov v plnom rozsahu, uloženie ešte prísnejšej sankcie (t. j. vylúčenia žalobcu z PZ) by bolo v danom prípade ešte viac ako neprimerané.

III. Vyjadrenia žalovaného a žalobcu

27. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

28. S poukazom na absenciu komplexnej právnej úpravy pri uplatňovaní zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov a s poukazom na zákonnú úpravu priestupkového konania a disciplinárnych deliktov na úseku poľovníctva podľa ustanovenia § 76 až § 78 zákona o poľovníctve žalovaný uviedol, že stíhanie disciplinárnych priestupkov členov SPZ neupravuje žiaden právny predpis, teda ani zákon o priestupkoch, ani Správny poriadok a taktiež disciplinárne priestupky neupravuje zákon o poľovníctve. Disciplinárne priestupky členov poľovníckej organizácie Slovenský poľovnícky zväz a členov jej organizačných zložiek upravuje interný predpis SPZ, ktorým je disciplinárny poriadok (§ 3 ods. 13 stanov SPZ, § 33 ods. 2 zákona o poľovníctve). Z uvedeného je podľa názoru žalovaného zrejme, že ani zákon o poľovníctve neukladá povinnosť uviesť v stanovách poľovníckej organizácie postup pri stíhaní členov poľovníckej organizácie, z čoho je zrejme, že poľovnícka organizácia môže mať, ale aj nemusí mať v stanovách upravený postup pri stíhaní svojich členov, resp. môže si slobodne a na základe prejavenej vôle svojich členov stanoviť vlastný disciplinárny postup pri stíhaní svojich členov, ak to uzná za vhodné.

29. Vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako disciplinárneho orgánu konajúceho v rámci uplatňovania disciplinárnej právomoci vo vzťahu k členom PZ žalovaný uviedol, že poľovnícke združenie ako

organizačná zložka SPZ nie je orgánom verejnej správy vo veciach správneho trestania. Ak by tomu tak podľa názoru žalovaného bolo, tak každá poľovnícka organizácia založená podľa zákona o poľovníctve by musela mať jednotný postup vo veci stíhania svojich členov. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že stanov SPZ platia len pre členov SPZ a pre členov jej organizačných zložiek, v žiadnom prípade neplatia pre niekoľko sto iných zaregistrovaných poľovníckych organizácií.

30. V nadväznosti na uvedené žalovaný zastal názor, že Poľovnícke združenie Topoľníky, ako každá organizačná zložka poľovníckej organizácie, tak ako samotná poľovnícka organizácia, nie je záujmovou samosprávou, pretože, či už poľovnícka organizácia, resp. jej organizačná zložka nevykonáva žiadnu štátnu činnosť, nevydáva žiadne rozhodnutia v zmysle zákona o poľovníctve, nevydáva žiadne rozhodnutia podľa zákona o priestupkoch, resp. podľa iného osobitného právneho predpisu. Akákoľvek jej činnosť na úseku poľovníctva musí byť schválená orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva. S poukazom na skutočnosť, že v súčasnosti je zaregistrovaných niekoľko stoviek poľovníckych organizácií podľa zákona o poľovníctve a nevykonávajú žiadnu činnosť v zmysle zákona o poľovníctve, t. j. výkon práva poľovníctva, žalovaný si kladol otázku, akú verejnú správu počas svojej existencie vykonávajú, resp. môžu vykonávať.

31. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmysle citovaných ustanovení § 3 ods. 13, § 4 ods. 15 a 19 Stanov SPZ sa na disciplinárne konanie podľa stanov SPZ nevzťahuje správny poriadok a postup disciplinárnych orgánov je upravený procesným predpisom SPZ, ktorým je Disciplinárny poriadok SPZ, podľa ktorého aj žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, a preto sa v prípade disciplinárneho konania voči žalobcovi žalovaný riadil týmto procesným predpisom.

32. Podľa názoru žalovaného, žiaden právny predpis nestanovuje právo pre držiteľa poľovného lístka byť členom poľovníckej organizácie, resp. jej organizačnej zložky. O tom, či žiadateľ o členstvo bude alebo nebude členom už existujúcej poľovníckej organizácie, rozhodujú jej členovia v súlade s prijatými stanovami. Žalovaný považuje za jednoznačné, že uchádzať sa o členstvo v poľovníckej organizácii je dobrovoľné rozhodnutie držiteľa poľovného lístka, resp. inej fyzickej osoby.

33. V nadväznosti na uvedené zastal žalovaný právny názor, že vylúčenie člena z poľovníckej organizácie v žiadnom prípade nie je zásahom do jeho práva združovať sa a riadne vykonávať jeho právo poľovať. V tejto súvislosti žalovaný dôvodil, že nič nebráni vylúčenému členovi, aby si v súlade so zákonom o poľovníctve, ako člen prípravného výboru založil novú poľovnícku organizáciu, resp. aby požiadal o členstvo v inej poľovníckej organizácii, alebo v inej organizačnej zložke SPZ tak, ako nikto a nič mu nebráni vo výkone práva poľovníctva v iných poľovných revíroch na základe vystavenia povolenia na lov zveri iným užívateľom poľovného revíru. Taktiež vylúčenie člena z organizačnej zložky poľovníckej organizácie nebráni tomuto vylúčenému členovi združovať sa podľa iných osobitných právnych predpisov o združovaní občanov.

34. Ak mal žalobca na mysli pod bodom žaloby AD 1/ porušenie základných pravidiel disciplinárneho poriadku SPZ, tak zo samotného napadnutého rozhodnutia, ako aj z prvostupňového rozhodnutia je, podľa názoru žalovaného, zrejme, že tieto disciplinárne orgány vydali v súlade s disciplinárnym poriadkom SPZ. V prvostupňovom disciplinárnom konaní rozhodol výbor PZ, ako prvostupňový orgán, pričom toto rozhodnutie podpísal predseda PZ Topoľníky - ako člen výboru PZ, na základe hlasovania členov výboru PZ. Je jednoznačné, že rozhodnutie je vypracované písomne a obsahuje: číslo rozhodnutia, označenie orgánu, ktorý ho vyniesol, deň a miesto vynesenia rozhodnutia, osobné údaje stíhaného, výrok o vine s opisom skutku a označením predpisu, ku ktorému porušeniu došlo, presné uvedenie disciplinárneho trestu, odôvodnenie so stručným, presným a výstižným opisom skutkového stavu a poučenie o opravnom prostriedku v súlade s § 11 ods. 5 disciplinárneho poriadku SPZ. Je úplne jednoznačné, že disciplinárny orgán v rozhodnutí uviedol, aké dokazovanie v disciplinárnom konaní vykonal, uviedol, že disciplinárny orgán vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpoveďami členov PZ Topoľníky, výpoveďou stíhaného, povolením na lov zveri vydané stíhanému pod č. AA 963 870, platného do 31.1.2019, fotodokumentáciou uloveného jeleňa, kritériami chovnosti trofejovej jelenej zveri v poľovnej oblasti M 111 Žitný ostrov. Všetky vyššie uvedené dôkazy sú súčasťou spisu. Vyššie uvedené platí aj pre napadnuté rozhodnutie druhostupňového orgánu.

35. K bodu AD 2/ žaloby žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutia oboch stupňov sú jednoznačne preskúmateľné, zrozumiteľné a opierajú sa o dostatok dôkazov.

36. Vo vzťahu k otázke subjektívnej stránky spáchaného disciplinárneho deliktu žalovaný citoval časť výpovede žalobcu zaznamenanú v zápisnici o vypočutí stíhaného, z ktorej podľa žalovaného vyplýva priznanie žalobcu k stíhanému skutku: „Následne som išiel za pánom hospodárom, aby mi vypísal povolenku na lov jeleňa I. VT a II. VT. Vtedy ma upozornil, aby som jeleňa štrnásťročný neuložil. Dňa 19.9.2018 ráno o 7.30 hod. sa jeleň postavil na hrádzi, ktorý vychádzal od Barackos a smeroval do Csaplárreútu v časti Disznóskúpt. Vpredu išlo jeliencia a za ňou jelenica a následne jeleň. Rozhodol som

sa jeleňa uloviť, a to sa mi úspešne podarilo. Po ulovení som zistil, že tohto jeleňa som nemal uloviť. Zavolať som hospodárovi, ktorý tam za 15 min. bol na mieste ulovenia. Pýtal sa ma koľkými jelenicami tam bol. Bola tam jedna jelenica a jedno jeličča. Pýtal som sa hospodára či je to on? Odpoveď znelo: Nie som si istý. Hospodár sa opýtal či som vedomý toho na čo som strieľal. Odpoveď znelo : Áno bol som si vedomý toho na čom som strieľal.“

37. Toto tvrdenie žalobcu, že bol oboznámený o tom, že bol vydaný zákaz poľovníckym hospodárom na ulovenie staršieho jeleňa - štrnásťročného, bolo potvrdené svedeckými výpoveďami svedkov, poľovníckym hospodárom, ako aj štatutárnym zástupcom žalovaného (vid, zápisnicu z výpovede svedkov). Žalovaný mal za jednoznačne preukázané, že žalobca ulovil jeleňa III. VT, bez vydaného povolenia na jeho lov a v rozpore s mimoriadnym povolením lovu jelenej zveri vydané príslušným okresným úradom, ako aj v rozpore so zákazom užívateľa poľovného revíru.

38. K preukázaniu neviny žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca pred začatím disciplinárneho konania ani v jeho priebehu neuviedol užívateľovi predmetného poľovného revíru žiadne iné dôkazy a tvrdenia na svoju obhajobu. Na členskej schôdzi dňa 26.10.2018 žalobca skonštatoval, že sa k tejto téme nebude vyjadrovať a že to postúpi na vyšší orgán (OkO SPZ), druhý krát sa mal možnosť ku skutku vyjadriť v rámci jeho vypočutia ako disciplinárne stíhaného, avšak žalobca na svoju obhajobu prvostupňovému disciplinárnemu orgánu nepredložil žiadne iné dôkazy a tvrdenia, až na tvrdenie, že od roku 2001, kedy sa stal členom PZ Topoľníky, nebol disciplinárne stíhaný. K tomuto tvrdeniu žalovaný uviedol, že sa nezakladá na pravde. Žalovaný dodal, že ani v rámci disciplinárneho konania druhého stupňa (dňa 10.05.2019) žalobca na svoju obhajobu nepredložil žiadne iné dôkazy a tvrdenia, pričom všetky uvedené dôkazy sú súčasťou spisu.

39. Tvrdenie žalobcu, že pred vydaním disciplinárnych rozhodnutí nebol oboznámený s vykonaným dokazovaním a nebola mu poskytnutá možnosť sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť, žalovaný označil za nepravdivé, zavádzajúce a nezodpovedajúce postupu disciplinárnych orgánov podľa disciplinárneho poriadku SPZ. V tejto súvislosti žalovaný dôvodil, že žalobca bol oboznámený s vykonaným dokazovaním v rámci jeho vypočutia ako disciplinárne stíhaného, žalobca však v rámci vypočutia nepredložil prvostupňovému ani druhostupňovému orgánu žiadne iné dôkazy a tvrdenia na svoju obhajobu, ale k disciplinárnemu priestupku sa priznal.

40. Rovnako sa podľa žalovaného nezakladá na pravde zavádzajúce tvrdenie žalobcu o tom, že o zákaze odstrelu predmetného chovného jeleňa nebol nikdy riadne a jednoznačne upovedomený. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti výpoveď žalobcu zaznamenanú v zápisnici o vypočutí disciplinárne stíhaného zo dňa 01.02.2019.

41. K otázke viny mal žalovaný jednoznačne preukázané úmyselné zavinenie žalobcu, pričom nie je v právomoci disciplinárneho orgánu skúmať pohnútky, ktoré viedli žalobcu k spáchaniu disciplinárneho priestupku, ale na margo uvedeného žalovaný dodal, že predmetný skutok žalobca spáchal vedome, vedel, čo robí a sám prehlásil, že dôsledky svojho konania si bude znášať sám. V nadväznosti na uvedené žalovaný citoval časť zápisnice z členskej schôdze zo dňa 26.10.2018, ktorá dodáva obraz pohnútok žalobcu k spáchaniu správneho priestupku prostredníctvom zaznamenania dialógu medzi pánom H. O. a žalobcom.

42. Žalovaný k otázke prihladenia k poľahčujúcim okolnostiam pri ukladaní druhu trestu dôvodil, že sa jednoznačne a dostatočne vysporiadal s existenciou poľahčujúcich okolností a s posudzovaním stupňa nebezpečnosti disciplinárneho priestupku. Z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie uloženého trestu žalovaný uviedol úvahu, že ak niekto uloví zver bez povolenia na jej lov, ide podľa žalovaného o to najhrubšie porušenie stanov SPZ, interných predpisov PZ a predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva a ak túto zver uloví bez povolenia na jej lov a ešte aj napriek výslovnému zákazu užívateľa revíru túto uloviť, ide nielen o najhrubšie porušenie právnych a interných predpisov SPZ, ale aj o vrchol arogancie voči užívateľovi poľovného revíru a všetkým jeho členom, ktorí zodpovedajú za zabezpečenie celoročnej starostlivosti a ochrany zveri a poľovného revíru. Disciplinárny priestupok žalobcu je podľa názoru žalovaného o to závažnejší, že ak by užívateľ poľovného revíru žalobcu nepotreštal vylúčením z PZ, tak v ďalšej poľovníckej sezóne by sa mohlo veľmi ľahko stať, že každý zo 43 členov poľovníckeho združenia Topoľníky si bez povolenia na lov raticovej zveri odloví podľa žalobcu jeden alebo viac kusov tzv. „škodnej zveri“ s vedomím, že užívateľ poľovného revíru ho v žiadnom prípade nemôže potrestať v rámci stanov SPZ. Zároveň žalovaný vyjadril presvedčenie, že už len samotné ulovenie jeleňa II. VT bez vydaného povolenia na jeho lov vykazuje znaky trestného činu pytlactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, pretože žalobca neoprávnene zasiahol do výkonu oráva poľovníctva tým, že bez povolenia lovil zver a čin spáchal vo väčšom rozsahu.

43. K žalobcom predloženému potvrdeniam Slovenskej poľovníckej komory so sídlom v Bratislave a jej organizačnej zložky Obvodnej poľovníckej komory Dunajská Streda o tom, že žalobca v minulosti nebol

disciplinárne stíhaný, žalovaný uviedol, že Slovenská poľovnícka komora, ani jej organizačná zložka nevedie register disciplinárnych priestupkov členov SPZ a jej organizačných zložiek potrestaných podľa disciplinárneho poriadku SPZ.

44. V nadväznosti na uvedené dal žalovaný do pozornosti, že žalobca v žalobe zabudol uviesť, že Poľovnícke združenie Topoľníky mu dňa 27.02.2009 udelilo písomné pokarhanie za nedodržanie domáceho poriadku PZ Topoľníky. Zároveň dal žalovaný do pozornosti, že dňa 16.12.2016 bolo PZ Topoľníky listom Slovenského vodohospodárskeho podniku č. CS SVP OZ BA 159/2016-18662 upozornené na viacnásobné porušovanie zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách zo strany žalobcu, čím žalobca svojím konaním vystavil PZ Topoľníky hrozbe konania z porušovania o vodách na príslušnom orgáne štátnej správy.

45. Ohľadom vysvetlenia žalobcu, podaného v žalobe ku spáchanému skutku s použitím slovného spojenia „škodná zver“, že tento skutok urobil v dobrej viere za účelom ochrany poľovného revíru, žalovaný s poukazom na ustanovenia § 2 písm. z) zákona o poľovníctve a prílohy č. 1 k citovanému zákonu uviedol, že zákon o poľovníctve pojem „zver škodná“ nepozná. Rovnako zákon nepozná žalobcom zavedený pojem „oklamáný nepravidelný štrnástorák“, a preto akékoľvek vyjadrenie žalobcu vo veci lovu „škodnej zveri“ a „oklamáného nepravidelného štrnástoráka“ považuje žalovaný za účelové a nezodpovedajúce pravde.

46. Vo vzťahu k predmetu útoku žalovaný uviedol, že jelenia zver v Poľovnom revíri Topoľníky je celoročne chránená a aj napriek stanovenej dobe lovu jelenej zveri, užívateľ poľovného revíru túto zver v tomto revíri loviť nemôže. Vo vzťahu k povoleniu žalobcu na lov jelenej zveri v relevantnom čase žalovaný uviedol, že podľa § 56 ods. 1 zákona o poľovníctve Okresný úrad v Dunajskej Strede listom č. OU-DS-PLO-2018/014422 zo dňa 23.07.2018 povolil žalovanému mimoriadny odstrel dvoch kusov jeleňa lesného (I. veková trieda a II. veková trieda), jeden kus jelenice a 1 ks jelienčaťa, za účelom úpravy stavu poľovnej zveri. Podľa názoru žalovaného toto mimoriadne povolenie lovu jelenej zveri v žiadnom prípade neznamená nekontrolovateľný lov akéhokoľvek jedinca samčej jelenej zveri a už vôbec nie lov jelenej zveri ako zveri „škodnej“. Ďalej žalovaný uviedol postupnosť výberu jedincov na povolený odstrel v zmysle § 55 ods. 5 zákona o poľovníctve a uviedol dôvody, pre ktoré si pri identifikácii jednotlivých jedincov jelenej zveri podľa vekových tried žalobca nemohol pochybiť. Tvrdenie žalobcu v žalobe, že poľovný revír Topoľníky nie je zameraný na ochranu jelenej zveri, ale na ochranu bažantov, zajacov a kačíc žalovaný označil za právny nezmysel.

47. K námietke napádajúcej nesprávne vyčíslenie vzniknutej škody v napadnutom rozhodnutí s prihliadnutím na charakter poľovnej oblasti s ohľadom na výskyt škodnej zveri žalovaný uviedol, že nikde v mimoriadnom povolení na lov jelenej zveri nie je uvedené, že ide o zver škodnú a opätovne zdôraznil, že tento termín legislatíva nepozná a žalobca v žalobe uvádza nepravdivé informácie. Žalovaný mal za to, že disciplinárny orgán pri vyčíslení škody spôsobenej konaním žalobcu postupoval striktnie podľa vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 421/2013 Z. z., ktorou sa určuje spoločenská hodnota zveri, pričom považoval za potrebné dodať, že predmetná vyhláška pri spoločenskej hodnote zveri nezohľadňuje výšku spoločenskej hodnoty podľa zaradenia poľovného revíru do poľovnej oblasti, resp. do poľovnej lokality tak, ako uvádza žalobca v podanej žalobe.

48. V súvislosti so žalobcom poukazovaným upozornením SPZ o neprimeranosti disciplinárneho trestu uloženého žalobcovi žalovaný uviedol, že disciplinárny orgán nedisponuje takýmto upozornením SPZ, pričom vyjadril pochybnosť o jeho novej existencii.

49. Citujúc ustanovenie § 1 ods. 9 disciplinárneho poriadku, podľa ktorého „Disciplinárne stíhanému možno uložiť v jednom disciplinárnom konaní len jeden disciplinárny trest. Ak sa súčasne dopustil viacerých disciplinárnych priestupkov, možno mu uložiť úhrnný disciplinárny trest.“, vo vzťahu k námietke napádajúcej porušenie zásady ne bis in idem vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že disciplinárny orgán striktnie dodržal toto ustanovenie disciplinárneho poriadku a je jednoznačné a preukázateľné, že v začatom disciplinárnom konaní bol žalobcovi uložený len jeden disciplinárny trest. Žalovaný mal za to, že v preskúmanom disciplinárnom konaní nedošlo k porušeniu zásady ne bis in idem, čoho si je vedomý aj sám žalobca, keď v žalobnom petite pripúšťa možnosť neexistencie prekážky ne bis in idem.

50. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na stanovisko SPZ č. 2940-1/2018 zo dňa 29.01.2019, v ktorom SPZ uvádza: „Ešte raz zdôrazňujeme, že odobratie povolenia na lov zveri výborom PZ je možné a vyplýva z § 33 písm. d) Stanov SPZ, ale nie je disciplinárnym trestom, ak k nemu neprišlo v rámci disciplinárneho konania ako jedného z disciplinárnych opatrení - pozri § 4 ods. 1 písm. b) Disciplinárneho poriadku SPZ. Máme za to, že odňatie povolenia na lov zveri V. N. nebolo disciplinárnym konaním.“

51. Tvrdenie žalobcu v žalobe, že mu boli uložené za odstrel chovného jeleňa dve sankcie, a to jednak odňatie povolenia na lov zveri ako sankcia podľa § 4 bod 1 písm. b) disciplinárneho poriadku a jednak jeho následné vylúčenie z PZ Topoľníky ako sankcia podľa § 4 bod 1 písm. d) disciplinárneho poriadku, žalovaný označil za zavádzajúce a nezakladajúce sa na pravde. V tejto súvislosti žalovaný dôvodil, že v žiadnom prípade výbor PZ Topoľníky neodňal žalobcovi povolenie na lov zveri v rámci konania podľa disciplinárneho poriadku SPZ, pričom odňať povolenie na lov zveri podľa disciplinárneho poriadku ani nie je možné.

52. K procesnej námietke žalobcu, že zasadnutie výboru PZ sa konalo dňa 01.02.2019, rozhodnutie bolo vydané až dňa 16.02.2019, pričom výrok rozhodnutia bol vynesený dňa 07.02.2019, teda v deň, kedy sa zasadnutie nemohlo a ani nekonalo, žalovaný zopakoval priebeh disciplinárneho konania. Uviedol, že v súlade s disciplinárnym poriadkom SPZ vytýčil na deň 01.02.2019 termín disciplinárneho konania a predvolal stíhaného žalobcu doporučeným listom zo dňa 21.01.2019, vrátane svedkov. Z dôvodu toho, že by disciplinárne konanie zvolané na 01.02.2019 bolo ukončené v neskorých večerných hodinách, prvostupňový disciplinárny orgán so súhlasom všetkých účastníkov konania, vrátane žalobcu prerušil toto konanie s tým, že bude v tomto konaní pokračovať 07.02.2019, kedy bude do zápisnice vynesený výrok rozhodnutia. Dňa 07.02.2019 sa na disciplinárne konanie dostavili všetci účastníci tohto konania vrátane žalobcu. Dňa 07.02.2019 žalobca podpísal zápisnicu o disciplinárnom konaní, v ktorej boli uvedené: miesto a deň konania; presné a úplné identifikačné údaje vypočúvaného; pri žalobcovi aj dĺžku jeho členstva v SPZ a PZ SPA; funkcie v SPZ ako aj ostatné údaje potrebné pre posúdenie osobných pomerov; presne špecifikovaný druh priestupku; kedy k jeho spáchaniu došlo, akým spôsobom; vykonané dôkazy a výrok rozhodnutia. Zároveň v tejto zápisnici boli uvedené výpovede svedkov.

53. Žalovaný zdôraznil, že v predmetnej zápisnici je uvedené, že disciplinárny orgán jednohlasne uznal žalobcu vinným t. j. disciplinárny orgán rozhodol kolektívne, o čom mal žalobca jednoznačnú vedomosť. Taktiež mal vedomosť o tom, že o jeho odvolaní rozhodla členská schôdza hlasovaním, čo je uvedené v zápisnici z členskej schôdze zo dňa 10.05.2019.

54. Žalovaný podaním zo dňa 02.02.2020 doplnil vyjadrenie k žalobe informáciami k správaniu a k osobe disciplinárne potrestaného žalobcu, v zmysle ktorých bol žalobca trestne stíhaný a bol mu zadržaný zbrojný preukaz, avšak o ktorých podľa vyjadrenia žalovaného v čase rozhodovania vo veci disciplinárneho stíhania žalobcu mal síce vedomosť, ale nemal o týchto informáciách dôkaz.

55. V reakciách na vzájomné vyjadrenia účastníci zotrvali na svojich tvrdeniach a návrhoch uvádzaných v žalobe a vo vyjadrení k žalobe.

56. V replike na vyjadrenie žalovaného žalobca zotrval na rozsahu a dôvodoch žaloby, pričom vyjadril nesúhlas s tvrdeniami a argumentáciou žalovaného. Zároveň zaslal kópiu výpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 30.04.2020, z ktorej vyplýva, že žalobca nemá záznam v predmetnom registri trestov. Ďalej na podporu svojej dobrej povesti žalobca zaslal fotokópiu ponuky prevzatia záruky za nápravu obvineného žalobcu zo dňa 23.11.2016, v odvolacom konaní proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/118/2016 zo dňa 10.10.2016, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorú záruku ponúklo Poľovnícke združenie Topoľníky s vyjadrením sa k osobe žalobcu v tom zmysle, že si zaslúži svojím doterajším životom, správaním sa, vzornou reprezentáciou ich združenia, či prístupom k ďalším členom združenia, najmä mladším, s ochotou im vždy pomáhať a odovzdávať vlastné skúsenosti, šancu dokázať, že je schopný nápravy a že v jeho prípade nie je potrebné ukladať trest ... atď. Ďalej žalobca predložil fotokópiu správy o povesti vystavenú Slovenským rybárskym zväzom, miestna organizácia Topoľníky zo dňa 30.04.2020, ktorou uvedená rybárska organizácia potvrdila dobrú povesť žalobcu.

IV. Relevantná právna úprava

57. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

58. Podľa § 5 ods. 2 SSP, konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

59. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

60. Podľa čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

61. Podľa čl. 153 Ústavy SR na Slovenskú republiku prechádzajú práva a povinnosti z medzinárodných zmlúv, ktorými je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná, a to v rozsahu ustanovenom ústavným zákonom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo v rozsahu dohodnutom medzi Slovenskou republikou a Českou republikou.

62. Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

63. Podľa čl. 6 bod 1. vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v znení protokolov č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8 (Oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR o pristúpení k Dohovoru bolo publikované v Zbierke zákonov 15. mája 1992 pod č. 209/1992 Zb.) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

64. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

65. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

66. Podľa § 194 ods. 2 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

67. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

68. Podľa § 32 ods. 1 zákon č. 274/2009 Z. z. na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá

- a) je organizáciou, ktorá nie je založená na účel dosiahnutia zisku, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovníčkových lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva,
- b) má sídlo na území Slovenskej republiky,
- c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo,
- d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

69. Podľa § 32 ods. 2 zákon č. 274/2009 Z. z. poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky, ktoré majú právnu subjektivitu v rozsahu určenom v stanovách poľovníckej organizácie.

70. Podľa § 1 ods. 1 Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu Slovenský poľovnícky zväz (ďalej len „SPZ“) je podľa § 32 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 72/2012 Z. z. (ďalej len „zákon“) poľovníckou organizáciou a ako člen Slovenskej poľovníckej komory (ďalej len SPK) sa podľa § 43 ods. 1 zákona podieľa na chove zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie vrátane jej lovu.

71. Podľa § 3 ods. 6 Stanov SPZ (Úlohy SPZ) organizuje a usmerňuje činnosť poľovníckych združení alebo poľovníckych spoločností alebo spolkov (ďalej len PZ) a klubov, ktoré sú jej organizačnými zložkami.

72. Podľa § 18 ods. 1 Stanov SPZ organizačné zložky majú vlastnú subjektivitu a konajú vo svojom mene v rozsahu určenom týmito stanovami.

73. Podľa § 18 ods. 2 Stanov SPZ organizačnými zložkami sú

- a) ústredie SPZ,
- b) OkO/RgO SPZ,
- c) PZ,
- d) klub.

74. Podľa § 31 Stanov SPZ orgánmi PZ sú

- a) Členská schôdza PZ,
- b) Výbor PZ,
- c) Dozorná rada alebo kontrolór PZ (ďalej len DR PZ).

75. Podľa § 32 ods. 1 Stanov SPZ členská schôdza PZ je najvyšším orgánom PZ.

76. Podľa § 32 ods. 3 písm. c) Stanov SPZ súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov PZ je potrebný na platnosť rozhodnutia o prijatí člena PZ a v odvolacom konaní o vylúčení člena PZ.

77. Podľa § 32 ods. 3 písm. d) Stanov SPZ súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov PZ je potrebný na platnosť rozhodnutia o zamietnutí odvolania proti disciplinárnemu rozhodnutiu vynesenému výborom PZ.

78. Podľa § 33 písm. c) Stanov SPZ výkonným orgánom PZ je výbor PZ, ktorý v disciplinárnom konaní ukladá členom PZ disciplinárne opatrenia.

79. Podľa § 33 písm. e) Stanov SPZ výkonným orgánom PZ je výbor PZ, ktorý rozhoduje o odňatí povolenia na lov zveri vydaného užívateľom poľovného revíru; odvolanie alebo sťažnosť proti takémuto rozhodnutiu výboru nemá odkladný účinok.

80. Podľa § 1 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej len „DP SPZ“) disciplinárny poriadok SPZ je interný predpis SPZ, ktorý upravuje postup disciplinárnych orgánov SPZ pri stíhaní disciplinárnych priestupkov, práva a povinnosti disciplinárnych orgánov a disciplinárne stíhaných členov SPZ a ostatných zainteresovaných orgánov a osôb.

81. Podľa § 1 ods. 12 písm. c) DP SPZ disciplinárne konanie nemožno začať, a ak sa už začalo, nemožno v ňom pokračovať a musí sa zastaviť, ak vo veci už bolo vynesené právoplatné rozhodnutie.

82. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) DP SPZ disciplinárnymi orgánmi SPZ sú: 1. výbor PZ ako prvostupňový disciplinárny orgán, 2. členská schôdza PZ ako druhostupňový disciplinárny orgán.

83. Podľa § 3 ods. 1 DP SPZ disciplinárneho priestupku sa dopúšťa člen SPZ, ktorý úmyselne alebo z nebanlivosti:

- a) poruší interné predpisy SPZ
- b) poruší disciplínu SPZ
- c) vážnym spôsobom naruší medziľudské vzťahy
- d) koná proti záujmom SPZ.

84. Podľa § 4 ods. 1 DP SPZ výbor PZ môže členovi PZ, ktorý sa dopustil disciplinárneho priestupku, uložiť niektorý z týchto disciplinárnych trestov:

- a) pokarhanie pred výborom
- b) dočasné obmedzenie lovu v revíri vo vzťahu k druhu, pohlaviu zveri alebo spôsobu jej lovu na dobu 1 a až 5 rokov

- c) zníženie podielu na výsledku hospodárenia PZ za bežný rok na dobu 1 až 5 rokov
- d) vylúčenie z PZ.

85. Podľa § 4 ods. 3 DP SPZ vylúčiť z PZ možno len člena, ktorý hrubo alebo opätovne do piatich rokov od predchádzajúceho právoplatného disciplinárneho trestu uloženého PZ porušil Stanovy SPZ, interné predpisy PZ alebo predpisy upravujúce výkon práva poľovníctva a predpisy súvisiace s výkonom práva poľovníctva, alebo si dlhodobo neplní povinnosti voči PZ, alebo konal v rozpore so záujmami PZ.

86. Podľa § 11 ods. 1 DP SPZ pri ukladaní disciplinárnych trestov je potrebné prihliadať na

- a) to, či bol skutok spáchaný úmyselne alebo z nebanlivosti,
- b) okolnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie stupňa nebezpečnosti spáchaného disciplinárneho priestupku, najmä vo vzťahu k druhu a výške spôsobenej škody a jej náhrady,
- c) okolnosti, ktoré viedli k spáchaniu disciplinárneho priestupku alebo ho umožnili,
- d) okolnosti závažné pre posúdenie osobných pomerov stíhaného a jeho vzťah k poľovníctvu.

87. Podľa § 11 ods. 2 DP SPZ za poľahčujúcu okolnosť sa považuje najmä spontánne priznanie, napomáhanie pri objasňovaní činu, nahradenie spôsobenej škody a doterajšie zásluhy o rozvoj poľovníctva.

88. Podľa § 11 ods. 3 DP SPZ za priťažujúcu okolnosť sa pokladá najmä to, ak stíhaný porušil povinnosť, ktorá mu bola osobitne uložená, alebo ak na spáchanie priestupku zneužil zverenú funkciu, ak spáchal skutok zo zisťných dôvodov, spôsobil vyššiu škodu, spáchal ho ako organizátor skupiny, na jeho spáchanie zvedol inú osobu, alebo bol už v minulosti disciplinárne potrestaný.

89. Podľa § 16 ods. 1 DP SPZ o uložených disciplinárnych trestoch vedie ústredný register Kancelária SPZ, OkO/RgO SPZ sú povinné uložené tresty vyznačiť v členskej karte potrestaného.

90. Podľa § 16 ods. 3 DP SPZ ustanovenie ods. 1 a 2 sa nevzťahujú na disciplinárne tresty uložené orgánmi PZ, o týchto trestoch si vedú vlastnú evidenciu.

V. Konanie na správnom súde a právne posúdenie vecí správnym súdom

91. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného orgánu záujmovej samosprávy, preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako i postup predchádzajúci ich vydaniu v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP), nezistiac existenciu tzv. väd trestania uvedených v § 195 SSP, ktoré by správny súd oprávňovali preskúmať napadnuté rozhodnutie nad rozsah uplatnených žalobných bodov, za splnenia procesných podmienok (§ 107 ods. 2 SSP a § 137 ods. 4 SSP) vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru o dôvodnosti správnej žaloby.

92. Správny súd v danom prípade nepostupoval podľa § 195 SSP, pretože porušenie zásad správneho trestania (písm. a/, c/ a d/ citovaného ustanovenia) žalobca namietal priamo v správnej žalobe, pričom správny súd posudzuje správnu žalobu nad rámec žalobných bodov z dôvodov uvedených v danom ustanovení, iba za podmienky, že vady trestania nie sú predmetom správnej žaloby.

93. Pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovaného správny súd uvádza, že v danom prípade ide o rozhodnutie disciplinárneho orgánu určeného internými predpismi právnickej entity v rámci záujmovej samosprávy, ktorá je v súlade s právnymi predpismi na úseku správy poľovníctva oprávnená prejednávať disciplinárne previnenia členov poľovníckeho združenia a v prípade uznania viny za tieto ukladať disciplinárne tresty. Podľa § 180 ods. 1 SSP v spojení s § 194 ods. 2 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie. Preto správny súd označil v záhlaví za žalovaného Poľovnícke združenie Topoľníky, ktorého orgán príslušný v zmysle Stanov SPZ a Disciplinárneho poriadku SPZ rozhodol v poslednom stupni o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu orgánu PZ prvého stupňa vo veci disciplinárneho previnenia žalobcu. V prípade nesprávneho označenia žalovaného správny súd nezastavuje konanie vo veci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia

orgánu verejnej správy z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie v žalobe nesprávne označeného žalovaného, ale v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 180 ods. 1 SSP koná ako so žalovaným s tým orgánom verejnej správy, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie v druhom stupni disciplinárneho konania, ktorý má pre účely správneho súdneho konania administratívnu subjektivitu a procesnú subjektivitu, keďže ho za orgán oprávnený rozhodovať o disciplinárnych priestupkoch určil interný predpis záujmovej samosprávy (§ 32 ods. 3 zákona o poľovníctve v spojení s § 1 ods. 4, § 26 ods. 1, § 32 ods. 3 písm. d/ Stanov SPZ), ktorými sú Stanovy a Disciplinárny poriadok Slovenského poľovníckeho zväzu, t. j. záujmovej poľovníckej organizáciou založenej podľa § 32 ods. 1 zákona o poľovníctve. Hoci je poľovnícke združenie v zmysle zákona o poľovníctve a Stanov SPZ organizačnou zložkou Slovenského poľovníckeho zväzu, má právnu subjektivitu a pre účely disciplinárneho trestania jeho členov disponuje administratívnou subjektivitou (právnu subjektivitou, právomocou a kompetenciou disciplinárneho orgánu záujmovej samosprávy v pôsobnosti poľovného revíru voči členom PZ).

94. Z uvedeného dôvodu za pasívne legitimovaného správny súd v tomto konaní považoval žalované Poľovnícke združenie Topoľníky, ktorého Stanovami SPZ a Disciplinárnym poriadkom SPZ určené orgány (výbor PZ Topoľníky a členská schôdza PZ Topoľníky) rozhodovali v prvom a druhom stupni preskúmaného disciplinárneho konania, vedeného proti žalobcovi za spáchanie skutku uvedeného v rozhodnutí výboru PZ Topoľníky.

95. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pod trestné obvinenie možno subsumovať aj konania o správnych deliktach (medzi ktoré možno zaradiť aj trestanie podľa interných disciplinárnych kódexov záujmových samospráv, pokiaľ je na tieto zákonom prenesený výkon správy vecí verejných, v danom prípade plnenie úloh a napĺňanie účelu poľovníctva vymedzeného zákonom o poľovníctve), pričom disciplinárne konanie musí prebiehať v súlade so zásadami uplatňovanými v trestnom konaní, predovšetkým s ohľadom na zaručenie práva na spravodlivý proces trestne obvinenej osoby podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v znení protokolov č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8 (Oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR o pristúpení k Dohovoru bolo publikované v Zbierke zákonov 15. mája 1992 pod č. 209/1992 Zb.).

96. V prejednávacom prípade ide o prieskum zákonnosti rozhodnutia trestného charakteru vo veci disciplinárneho postihu žalobcu za spáchaný delikt podľa interného predpisu - stanov a disciplinárneho poriadku SPZ, aplikovaných síce smerom dovnútra a na disciplinárnu / deliktuálnu zodpovednosť člena predmetného poľovného združenia, avšak aj vo verejnom záujme a pod dozorom štátu z pohľadu zákonom regulovaného výkonu poľovníctva, na ktorom sa môžu podieľať aj subjekty záujmových združení. Na tento typ konania sa okrem všeobecných zásad trestania, upraveného predovšetkým v Trestnom zákone, príp. v zákone o priestupkoch, vzťahujú aj zásady správneho konania, hoci ide o konanie, na ktoré sa správny poriadok nevzťahuje. V tejto súvislosti však správny súd dáva do pozornosti, že napriek skutočnosti, že na disciplinárne konanie sa podľa Disciplinárneho poriadku SPZ všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje, nemožno v preskúmanom disciplinárnom konaní upustiť od vyžadovania aspoň minimálnych požiadaviek kladených na konania a rozhodnutia správnych orgánov vyplývajúcich napr. z Rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy (77) 31 zo dňa 28.09.1977 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov resp. z Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy Rec (2007)7 zo dňa 20.06.2007 o dobrej verejnej správe čl. 17, v zmysle ktorého musia byť správne rozhodnutia formulované v jednoduchej, jasnej a zrozumiteľnej podobe a musia obsahovať primerané zdôvodnenie obsahujúce skutkové a právne dôvody, pre ktoré boli vydané.

97. Rovnako, s prihliadnutím na vývoj judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a medzinárodné záväzky vyplývajúce Slovenskej republike z vyššie uvádzaných rezolúcií (čl. 7 ods. 5 Ústavy SR v spojení s čl. 154c Ústavy SR) možno konštatovať, že pre orgány verejnej správy platí povinnosť v procese administratívnych konaní priamo aplikovať zásady správneho konania bez ohľadu na to, či sa na tieto explicitne vzťahuje použitie Správneho poriadku, alebo nie. Zásady materiálnej pravdy, legality, ako aj súčinnosti musia byť obligatórne uplatňované vo všetkých administratívnych konaniach, a to aj vtedy, ak sú tieto vyňaté z pôsobnosti správneho poriadku. Ide minimálne o právo účastníka konania, v tomto prípade disciplinárne stíhaného žalobcu, na riadne zistenie skutkového stavu, na oboznámenie sa s vykonanými dôkazmi a na vyjadrenie sa k nim, o právo navrhnúť vykonanie dôkazov na podporu jeho tvrdení, právo na riadne a presvedčivo odôvodnené rozhodnutie vo veci samej čo do vyhodnotenia skutkového stavu a právneho posúdenia veci vo vzťahu k uznaniu viny za

úmyselné spáchanie disciplinárneho deliktu ako aj vo vzťahu k druhu uloženého (najprísnejšieho) trestu za spáchaný skutok.

98. Správny súd dodáva, že v záujme zabezpečenia spravodlivého konania a rozhodnutia vydaného v rámci disciplinárneho konania vedeného príslušným orgánom záujmovej samosprávy, je potrebné v týchto konaniach, ktorých základom je trestné - disciplinárne obvinenie voči členovi združenia záujmovej samosprávy, analogicky aplikovať zásady správneho konania a zásady správneho trestania. Každá fyzická osoba a právnická osoba je podľa čl. 36 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR nositeľom práva na spravodlivý proces v rámci výkonu verejnej správy. Výsledkom rozhodovacej činnosti orgánu verejnej správy je rozhodnutie, ktorého náležitosti sú zakotvené v ustanovení § 47 správneho poriadku.

99. Odhliadnuc od uvedeného možno konštatovať, že základné zásady trestania a vedenia spravodlivého konania, v rámci ktorého príslušný orgán záujmovej samosprávy (i keď kolektívny orgán) vrchnostensky uplatňuje voči jednému z členov organizácie záujmovej samosprávy disciplinárnu právomoc rozhodnúť o jeho vine za spáchanie disciplinárneho priestupku a uloženia trestu, sú upravené aj v samotných Stanovách a Disciplinárnom poriadku SPZ. Prihliadnuc na ich obsah upravený v zásadách disciplinárneho konania v § 1 DP SPZ, ako aj v ustanoveniach upravujúcich vedenie disciplinárneho konania, zaručujúcich spravodlivý priebeh konania a rovnosť zbraní pri obrane a obhajobe disciplinárne stíhaného člena PZ v ustanoveniach § 5 až § 12 DP SPZ, možno konštatovať, že disciplinárne rozhodnutie prvého stupňa nespĺňa náležitosti odsudzujúceho disciplinárneho rozhodnutia v zmysle disciplinárneho poriadku a všeobecných zásad trestania, pričom ani odvolací disciplinárny orgán tieto nedostatky v rámci odvolacieho konania neodstránil.

100. Predovšetkým je potrebné uviesť, že napriek tomu, že žalobca sa k spáchaniu stíhaného skutku priznal, pričom nebola medzi stranami sporná skutočnosť, že žalobca ulovil chovného jeleňa III. VT, disciplinárny priestupok nie je pre účely odsudzujúceho rozhodnutia jednoznačne a nezameniteľným spôsobom identifikovaný v skutkovej vete rozhodnutia prvého stupňa tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Vo výroku odsudzujúceho rozhodnutia nie je dostatočným spôsobom identifikované miesto, na ktorom došlo k uloveniu predmetného chovného jeleňa, pričom toto vyplýva až zo zápisnice zaznamenávajúcej výpoveď žalobcu pred výborom PZ zo dňa 01.02.2019 a zo zápisnice z disciplinárneho konania zo dňa 01.02.2019. Identifikácia miesta nepovoleného odstreľu je podstatná na určenie územnej pôsobnosti disciplinárnej právomoci disciplinárnych orgánov žalovaného (§ 26 ods. 1 veta prvá stanov SPZ). Rovnako nie je uvedený vo výroku čas spáchania skutku.

101. Taktiež nie je jednoznačne vo výroku prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia uvedené, ktoré povinnosti v zmysle § 27 stanov SPZ, ktoré práva a povinnosti v zmysle § 30 ods. 2 písm. d) stanov SPZ a v zmysle čl. 3 stanov PZ Topoľníky žalobca porušil - nie je uvedené rozhodnutie orgánu PZ (formalizované a preukázaným spôsobom oznámené členom PZ), ktoré mal žalobca plniť, pričom vo vzťahu ku konaniu žalobcu, resp. postihovanému skutku nie je uvedené, ako mal žalobca v jednočinnom súbehu spáchať tri disciplinárne delikty, teda ako boli konaním žalobcu naplnené skutkové znaky troch disciplinárnych priestupkov podľa § 3 ods. písm. a), b) a d) Disciplinárneho poriadku SPZ.

102. Rovnako nie je vo výroku rozhodnutia prvého stupňa uvedené, ktoré konkrétne ustanovenia - povinnosti a obmedzenia zákona o poľovníctve žalobca svojím konaním porušil, keď v skutkovej vete žalovaný uvádza, že žalobca v rozpore so zákonom „č. 274/09 Z. z.“ o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov porušil výslovný zákaz lovu konkrétneho chovného jedinca jelenej zveri.

103. V súvislosti s uznaním viny a uložením disciplinárneho trestu za disciplinárny priestupok uvedený v disciplinárnom poriadku SPZ správny súd dáva do pozornosti, že žalovaný prostredníctvom svojich disciplinárnych orgánov hoci vo výroku rozhodnutí nekonkretizoval, aké ustanovenie, akú povinnosť alebo zákaz vyplývajúci zo zákona o poľovníctve žalobca svojím konaním porušil, je potrebné mať na zreteli, že disciplinárne orgány žalovaného poľovníckeho združenia nemajú disciplinárnu právomoc ukladať tresty svojím členom za porušenie povinností a obmedzení podľa zákona o poľovníctve. Inými slovami, za spáchanie priestupkov a správnych deliktov na úseku poľovníctva porušením zákona o poľovníctve je príslušný ukladať sankcie okresný úrad podľa § 74 zákona o poľovníctve v spojení s § 76 a § 78 citovaného zákona. V tomto ohľade možno konštatovať, že žalovaný posudzoval

trestnosť predmetného skutku v rozpore s § 3 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SPZ a nad rámec svojich kompetencií, ktoré naň zákon o poľovníctve nedelegoval.

104. Vo vzťahu k uloženému trestu možno konštatovať, že v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 DP SPZ bol žalobcovi disciplinárnym orgánom PZ žalovaného uložený najprísnejší trest, pričom disciplinárny orgán pri uznaní viny žalobcu za spáchaný skutok subjektívnu stránku spáchaného skutku vyhodnotil ako úmyselné konanie žalobcu. Avšak z obsahu odôvodnení rozhodnutí disciplinárnych rozhodnutí oboch stupňov nevyplýva, na základe akej úvahy, v nadväznosti na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu a s prihliadnutím na výpovede vypočutých svedkov a stíhaného žalobcu, disciplinárne orgány dospeli k záveru o úmyselnom konaní žalobcu. Napriek tomu disciplinárne orgány bez pochyb tieto výpovede vyhodnotili tak, že žalobca mal v úmysle uloviť vyslovene predmetného chovného jedinca jelenej zveri III. VT. V rozhodnutí sa uvádza, že „Poľovnícky hospodár mal za jednoznačne preukázané, že v žiadnom prípade pri love tohto jedinca nemohlo dôjsť k zámene s iným jeleňom, čiže ulovenie tohto konkrétneho jedinca bolo úmyselné.“

105. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že disciplinárny orgán prvého stupňa v rámci zistenia skutkového stavu vo veci vypočul žalobcu a troch svedkov, ktorí svojimi výpoveďami potvrdili, že dňa 15.19.2018 sa spolu so žalobcom zúčastnili brigády, v rámci ktorej ich poľovnícky hospodár upozornil na výskyt staršieho jeleňa v poľovnom revíri, obojstranne korunovaného štrnástoráka, pričom výslovne zakázal lov tohto jeleňa. Ide o výpovede svedkov V. I., H. O. a L. T., všetky uskutočnené dňa 01.02.2019.

106. Žalobca sa vo výpovedi k udalostiam nasledujúcim po ulovení predmetného chovného jeleňa vyjadril v tom zmysle, že po ulovení jeleňa zistil, že tohto jeleňa nemal uloviť, zavolať hospodárovi, ktorý za 15 min. bol na mieste ulovenia a žalobcu sa pýtal, s koľkými jelenicami tam ulovený jeleň bol, na čo žalobca odpovedal. Že tam bola jelenica a jedno jelenča. Žalobca uviedol, že sa hospodára opýtal, „že je to on?“, na ktorú otázku mal hospodár žalobcovi odpovedať: „Nie som si istý.“ Ďalej žalobca pokračoval výpoveďou, že „Hospodár sa opýtal či som vedomý na čo som strieľal. Odpoveď znelo: Áno, bol som si vedomý toho na čo som strieľal. Do 10 dní som bol zaplatiť 300 eur za divinu.“

107. V kontexte tejto výpovede žalobcu a popisu situácie, kedy žalobca uviedol, že až po ulovení jeleňa zistil, že ide o chovného jeleňa a zároveň privolaný hospodár na mieste ulovenia nevedel s istotou vyhodnotiť, či ide o chovného jeleňa, na ktorého sa vzťahoval ním vydaný zákaz lovu, nie je vo vzťahu k subjektívnej stránke spáchaného disciplinárneho deliktu zrejmé, na základe vyhodnotenia akých dôkazov a na základe čoho dospeli disciplinárne kolektívne orgány oboch stupňov k záveru, že predmetný skutok spáchal žalobca úmyselne a cielene. Za daných okolností prípadu, kedy na mieste samom ani poľovnícky hospodár hneď nevedel zaujať jednoznačné stanovisko k identifikácii uloveného jeleňa, bolo potrebné vypočuť poľovníckeho hospodára za účelom preverenia výpovede žalobcu a prípadnej ich vzájomnej konfrontácie za účelom odstránenia prípadných rozporov v ich výpovediach na predmetnú situáciu bezprostredne nasledujúcu po ulovení chovného jeleňa III. VT. Až takto vykonané dokazovanie by mohlo viesť viac svetla do vyhodnotenia skutkového stavu vo vzťahu k ustáleniu jedného z obligatórnych znakov skutkovej podstaty disciplinárneho deliktu (zavinenie úmyselné alebo z nedbanlivosti návetie § 3 ods. 1 DP SPZ), ku ktorým subjektívna stránka bezpochyby patrí. Ozrejmienie pohnútky a prípadného priameho úmyslu žalobcu spáchať stíhaný skutok by tvorilo podstatný podklad pre posudzovanie stupňa závažnosti a nebezpečnosti disciplinárneho previnenia proti verejnému záujmu a proti objektu chránenému zákonom, ako aj pre určenie spravodlivého druhu trestu. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti nemožno prisvedčiť záveru žalovaného v otázke posúdenia subjektívnej stránky spáchaného deliktu ako úmyslu žalobcu, pretože v kontexte celej výpovede žalobcu, bez jej vyhodnotenia v spojení s výpoveďou poľovníckeho hospodára, nie je možné s poukazom na odpoveď žalobcu, že si je vedomý na čo strieľal, jednoznačne ustáliť, že mal na mysli práve chovného jeleňa, na ktorého sa vzťahoval zákaz lovu.

108. V súvislosti s identifikáciou predmetu útoku a jeho zatriedenia pod kategóriu III. VT chovného jedinca jelenej zveri správny súd podotýka, aj s ohľadom na žalobcom deklarovajúcu neistotu poľovníckeho hospodára pri identifikácii uloveného chovného jeleňa, že v čase vydania disciplinárneho rozhodnutia prvého stupňa (dňa 16.02.2019) konajúcejmu disciplinárnemu orgánu ešte nebolo známe vyjadrenie Slovenskej poľovníckej komory, organizačnej zložky Obvodná poľovnícka komora Dunajská Streda zo dňa 01.03.2019 (podľa tabuľky na hodnotenie jeleních parohov podľa C.I.C vek uloveného jeleňa stanovený na 7 rokov) ohľadom správnosti predmetného odstrelu, o ktorej rozhodol príslušný orgán

Slovenskej poľovníckej komory až rozhodnutím zo dňa 01.03.2019 s tým, že konštatoval porušenie kritérií chovnosti (§ 55 ods. 5 zákona o poľovníctve. Navyše, toto rozhodnutie s vyznačením jeho právoplatnosti sa v administratívnom spise ani nenachádza.

109. Odhliadnuc od uvedeného, preskúmané disciplinárne rozhodnutia postrádajú presvedčivé odôvodnenie čo do vyhodnotenia dôkazov vykonaných v rámci disciplinárneho konania a úvahy disciplinárnych orgánov k aplikácii ustanovení disciplinárneho poriadku na zistený skutkový stav, na základe ktorých disciplinárne orgány dospeli k záveru o vine žalobcu z úmyselného spáchania stíhaných disciplinárnych priestupkov. Uvedené náležitosti odôvodnenia sú imanentnou súčasťou každého trestného rozhodnutia, ktorým bez pochyby je aj rozhodnutie o určení viny a trestu žalobcu v disciplinárnom konaní vedenom voči nemu príslušnými orgánmi záujmovej samosprávy. Možno konštatovať, že preskúmané disciplinárne rozhodnutia nevychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a nie sú riadne a presvedčivo odôvodnené, pretože neobsahujú primerané zdôvodnenie obsahujúce skutkové a právne dôvody, pre ktoré boli vydané, predovšetkým vo vzťahu k zavineniu žalobcu, t. j. k otázke subjektívnej stránky stíhaného disciplinárneho priestupku (priameho úmyslu žalobcu uloviť konkrétneho chovného jeleňa).

110. Rovnako správny súd vyhodnotil ako dôvodné žalobné námietky napádajúcu porušenie zásad ukladania trestov.

111. Pokiaľ ide o druh uloženého disciplinárneho trestu z pohľadu individualizácie sankcie, je namieste konštatovať, že primeranosť uloženia toho najprísnejšieho trestu žalobcovi disciplinárne orgány oboch stupňov v napadnutých rozhodnutiach vôbec nevyhodnotili v zmysle vlastného pravidla, ktoré im vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPZ a zároveň pri ukladaní trestu v zmysle zásad správneho trestania nevyhodnotili existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako ani osobu žalobcu a prínos uloženého trestu k individuálnej a generálnej prevencii pred páchaním podobných skutkov v budúcnosti.

112. Z obsahu administratívneho spisu a napadnutých rozhodnutí oboch stupňov je zrejmé, že disciplinárne orgány žalovaného poľovníckeho združenia sa pri ukladaní druhu trestu nezaoberali osobou disciplinárne stíhaného žalobcu, nevyhodnotili poľahčujúce okolnosti pre účely uloženia trestu, ani nekonštatovali neexistenciu poľahčujúcich okolností s prihliadnutím na postoj žalobcu k spáchanému skutku, či sa priznal k uloveniu predmetného chovného jeleňa a či sám oznámil spáchanie skutku, nevyhodnotili úroveň jeho spolupráce s poľovním hospodárom pri oznámení spáchania predmetného skutku a s disciplinárnymi orgánmi v priebehu disciplinárneho konania, nevyhodnotili povest' žalobcu, jeho pôsobenie v poľovníckom združení a jeho vzťah k poľovníctvu ani existenciu prípadných predchádzajúcich disciplinárnych odsúdení.

113. Vzhľadom k tomu, že v zmysle výroku rozhodnutia prvého stupňa bol žalobca uznaný vinným zo spáchania viacerých disciplinárnych priestupkov, a to podľa § 3 ods. 1 písm. a), b) a d) Disciplinárneho poriadku SPZ, zároveň možno konštatovať, že disciplinárne orgány sa v napadnutých rozhodnutiach v rozpore s § 1 ods. 9 druhej vety DP SPZ nezaoberali otázkou uloženia úhrnného trestu s použitím absorpčnej zásady, ktorá sa pri ukladaní trestu za viac spáchaných priestupkov aplikuje.

114. Rovnako preskúmaným rozhodnutiam žalovaného možno vytknúť, že sa disciplinárne orgány dostatočne nevysporiadali s otázkou skúmania existencie prekážky právoplatne rozhodutej veci, resp. jej existenciu nevyklúčili v kontexte zásady uplatňovanej v správnom trestaní, a síce zásady ne bis in idem, t. j. nie dvakrát o tom istom, inými slovami povedané, nebyť dvakrát trestaný za ten istý skutok. Hoci z vlastnej činnosti bola disciplinárnym orgánom žalovaného známa skutočnosť, že žalobcovi bolo odňaté povolenie na lov zveri práve z dôvodu spáchania toho istého skutku žalobcom, za ktorý bola voči nemu vyvedená deliktuálna zodpovednosť, pričom rozhodnutie o odňatí povolenia na lov zveri bolo potvrdené v rámci odvolacieho konania rozhodnutím členskej schôdze PZ Topoľníky zo dňa 24.02.2019, napriek tomu toto rozhodnutie s vyznačením právoplatnosti nie je súčasťou predloženého administratívneho spisu a týmto rozhodnutím sa v súvislosti s uložením trestu za disciplinárny priestupok ani jeden z disciplinárnych orgánov nezaoberal (§ 1 ods. 12 písm. c/ DP SPZ). V nadväznosti na uvedené správny súd podotýka, že skutočnosť, že predmetné rozhodnutie nebolo vydané v rámci disciplinárneho konania ako uloženie sankcie za spáchaný disciplinárny priestupok, je vo vzťahu k skúmaniu podmienok na vedenie disciplinárneho konania a vo vzťahu k uloženiu disciplinárneho trestu

irelevantná. V tomto ohľade je rozhodnutie žalovaného čo do skúmania podmienok na uloženie trestu v predmetnom disciplinárnom konaní nepreskúmateľné.

115. S prihliadnutím na vyššie uvedené správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie členskej schôdze žalovaného z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d), e), g) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 4 SSP.

116. V ďalšom konaní bude úlohou disciplinárneho orgánu žalovaného v rámci odvolacieho konania odstrániť vady konania a rozhodnutia v naznačenom smere a vo veci vydať rozhodnutie v závislosti na zistení ohľadom splnenia podmienok na konanie o predmetnom disciplinárnom priestupku, prípadne po riadnom zistení skutkového stavu, predovšetkým vo vzťahu k subjektívnej stránke spáchania disciplinárne stíhaného skutku, rozhodnúť vo veci.

117. Podľa § 191 ods. 6 SSP, právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

118. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

119. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).